

Act. 10 (pàg. 175)

Resposta oberta.

Act. 11 (pàg. 175)

Resposta oberta.

Act. 12 (pàg. 175)

- una novel·la
- el President
- amb la impremta

Act. 13 (pàg. 175)

- amb motiu de
- malgrat que
- especialment

Act. 14 (pàg. 175)

President, múltiples ocupacions i, gràcies en, mesura, als incentius i.

Act. 15 (pàg. 175)

Activitat oberta.

Act. 1 (pàg. 180)

Ús de terminologia pròpia com ara: «Us comunico que la sessió [...] tindrà lloc el dia...»; «Us trameto, adjunts, els cartells perquè en feu publicitat...»; «Si trobeu adient de fer-hi cap canvi, us agrairia que m'ho féssiu saber tan aviat com fos possible»; fórmules de salutació i comiat estereotipades («Senyor, Senyora», «Atentament»); el tractament de vós...

Act. 2 (pàg. 180)

Pel que fa a la invitació que Monzó transcriu, fa servir fraseologia pròpia del llenguatge administratiu: «Em plau comunicar-te que...»; «amb motiu de...», així com la fórmula de salutació «Benvolgut Quim» i de comiat «Rep una salutació cordial», amb la capçalera «Generalitat de Catalunya. Departament de Presidència. Direcció General de Difusió» i la signatura amb el càrrec que exerceix l'emissor i l'adreça («Carles Duarte i Montserrat, Director general» «Palau Robert, Passeig de Gràcia 107»). Està escrita amb el tractament en 2a persona del singular, cosa que no sol ser habitual.

La resposta d'en Quim, segueix amb el tractament en 2a persona del singular, amb un to que recorda al d'una carta personal (no administrativa), amb expressions que evidencien una certa confiança amb el destinatari («amic Carles»; i un comiat afectuós «Mentrestant rep, benvolgut Carles, una abraçada ben cordial del teu amic»), i que, en ocasions, incorpora fraseologia del llenguatge administratiu, com p. ex.: «Acuso recepció de la teva amable carta de data 15 de març d'enguany...»; «En resposta a la teva missiva voldria [...] demanar-te que transmetis al President la meva gratitud per haver escollit com...».

Act. 3 (pàg. 180)

- Utilitza el llenguatge policial, amb expressions i termes específics. No, el canvi de registre respon al fet que la llengua s'adequa a la situació comunicativa.
- Mot o locució d'expressió suau, atenuada, en lloc d'un de dur, inconvenient o desplaent. Un exemple en seria: «perdre la vida» en comptes de «morir».
- Condueixin borratxos; discoteques, millorar. Altres eufemismes són, per exemple: estar a sobre (de la problemàtica) = combatre; tipologia delictiva i lucrativa = delictes; vigilar la velocitat = no sobrepassar el quilometratge establert...
- Un comís és una confiscació dels béns. Altres expressions pròpies del llenguatge policial són: infraccions de trànsit, vehicles escorcollats, persones identificades, venda ambulants...

Act. 4 (pàg. 180)

Resposta oberta.

Act. 5 (pàg. 180)

Resposta oberta.

Act. 6 (pàg. 180)

Resposta oberta.

Act. 1 (pàg. 184)

- Fa un sol que ofusca la vista: enlluernador.
- És un noi que sempre veu la part negativa de les coses: pessimista.
- Crec que has fet una pregunta que no resulta adequada: inadequada.
- És una taxa que es pot imposar: imposable.
- Has fet una afirmació que no es pot revocar: irrevocable.

Act. 2 (pàg. 184)

- És una actitud infantil: que tenen els nens.
- Hem vist una exposició fascinant: que ens ha fascinat.
- Té un tarannà pacífic: que busca la pau.
- Té una actitud autoritària: que intenta imposar als altres.
- Hem contractat un professor eficient: que treballa molt i ràpidament.

Act. 3 (pàg. 184)

- He llogat una casa l'amo de la qual és d'Eivissa.
- Els problemes de racisme contra els quals hem lluitat molt de temps continuen vigents.
- Els informes als quals / a què et refereixes s'han perdut.
- Busca el martell amb el qual / amb què he de clavar els claus.
- La persona a qui / a la qual ha tocat la grossa de Nadal s'ha fet fonedissa.

Act. 4 (pàg. 184)

- que avançava inexorablement: aquell vagó
- que dissimulaven una infantil absència de celles: ulleres de muntar de carei
- que encabia en una jaqueta de xeviot més aviat justa: tors de forçut de circ
- que ara enfundava en franel·la: dues cames escanyolides
- que tenien un aspecte fràgil: uns peus

Act. 5 (pàg. 184)

- a) Explicativa, amb coma (sobre el conjunt de candidats menors de divuit anys, que no tenen carnet de conduir): Els candidats de menys de divuit anys, que no tenen el carnet de conduir, tenen poques possibilitats de ser escollits.
- b) Especificativa, sense coma (l'abast de l'oració es limita al grup d'estudiants que no aprovin).
- c) a) explicativa o b) especificativa, amb coma o sense (en funció de si: a) es dona informació sobre l'Arcadi Puig o b) si es limita a un Arcadi Puig concret, entre d'altres): a) He trobat l'Arcadi Puig, de qui tant m'havies parlat, discutint amb la senyora Margalida; b) He trobat l'Arcadi Puig de qui tant m'havies parlat discutint amb la senyora Margalida.
- d) Explicativa, amb coma (dóna informació sobre la dimensió): La meua habitació, la qual només té 4 metres quadrats, és la més petita de la casa.
- e) a) explicativa o b) especificativa, amb coma o sense (en funció de si: a) es dona informació general sobre el calaix o b) si el calaix està dividit en diferents seccions i es refereix concretament a l'espai de la roba interior): a) Des d'aquests mitjons al tercer calaix, on hi ha la meua roba interior; b) Des d'aquests mitjons al tercer calaix on hi ha la meua roba interior.
- f) a) explicativa o b) especificativa, amb coma o sense (en funció de si: a) es dona informació general sobre els soldats o b) si l'abast de l'oració es limita als que no duïen armes): a) Els soldats, que no duïen armes, van haver de fugir cames ajudeu-me; b) Els soldats que no duïen armes van haver de fugir cames ajudeu-me.
- g) Especificativa, sense coma (l'abast de l'oració es limita al grup de revistes que són de publicació setmanal).

Act. 6 (pàg. 184)

En Miquel, que (PRA) tradueix llibres per a una editorial que (PRA) té la seu al carrer de Banyoles, diu que (C) ja no el satisfà la feina, que (PRA) està molt mal pagada i que (C) no sap què (PI) hi fa, a Barcelona, malvivint així. Està clar que (C) l'actitud amb què (PRT) afronta la situació laboral ha canviat en els darrers anys. I no m'estranya: no sé pas què (PI) faria, jo, si fos ell. El problema és que (C), si deixa la traducció, no té clar de què (PI) viurà.

Act. 7 (pàg. 184)

- a) He vist l'obra de teatre. L'obra de teatre és boníssima.
Que = l'obra de teatre

- b) Els grups van tocar al concert. Els grups eren un desastre.
Que = els grups
- c) Tu pertanyes a l'associació de les escriptores. Les escriptores viatjaren a Roma.
A la qual = a l'associació
- d) Vosaltres us mostràveu interessats pel llibre. El llibre està descatalogat.
Pel qual = el llibre
- e) Avui han homenatjat els periodistes. Els periodistes havien viatjat a Singapur.
Que = els periodistes

Act. 8 (pàg. 185)

- a) [que voldria llogar] = CN de *pis*
Voldria llogar el pis: el pis = CD → que = CD
- b) [que observen a casa] = CN de *els hàbits*
Observen els hàbits a casa: els hàbits = CD → que = CD
- c) [que em vas regalar] = CN de *el penjoll*
Em vas regalar el penjoll: el penjoll = CD → que = CD
- d) [de qui t'has enamorat] = CN de *la noia*
T'has enamora't de la noia: de la noia = CRV → de qui = CRV
- f) [que vaig fer a Cadaqués] = CN de *els amics*
Vaig fer els amics a Cadaqués: els amics = CD → que = CD
- g) [on va créixer ma mare] = CN de *el poble*
Ma mare va créixer al poble: al poble = CCL → on = CCL
- h) [que em sembla més coherent] = CN de *la decisió*
La decisió em sembla més coherent: la decisió = subjecte → que = subjecte

Act. 9 (pàg. 185)

- a) El noi **al qual / a qui** li ha tocat la loteria és amic meu.
- b) És un bosc **on** trobaràs molts bolets.
- c) És un bosc **en el qual** trobaràs molts bolets.
- d) Es tracta d'una persona **en qui** penso sovint.
- e) És un tema **del qual / de què** hauríem de parlar a fons.
- f) La situació **en la qual / en què** es troba és realment anguniosa.
- g) No coneix les causes **per les quals / per què** es va ensofregar l'edifici.
- h) Els alumnes **que** han suspès l'examen de grec s'han queixat.
- i) Era una situació **contra la qual** tothom lluitava.
- j) He parlat amb la poeta **a qui / a la qual** han denunciat.
- k) En Lucas és el gos **que (hi)** mossega els mitjons a en Xavi.

Act. 10 (pàg. 185)

- a) que (Funció del pronom: CD)
- b) qui / el qual / que (Funció del pronom: Subjecte)
- c) del qual (Funció del pronom: CN)
- d) a qui / al qual (Funció del pronom: CI)
- e) a qui / a la qual (Funció del pronom: CI)
- f) la qual / que (Funció del pronom: Subjecte)
- g) de la qual (Funció del pronom: CN)

Act. 11 (pàg. 185)

que, que, que, qui, que, que, que

Act. 12 (pàg. 185)

- a) CR
- b) CC de Lloc
- c) CN
- d) CD
- e) CC de Temps

Act. 13 (pàg. 185)

- a) Ets la persona a qui vull dedicar la meva vida.
Funció de la subordinada = CN de *la persona*
Funció del pronom relatiu = CI
- b) Vaig trobar els amics amb qui havia compartit la infantesa.
Funció de la subordinada = CN de *els amics*
Funció del pronom relatiu = CC de companyia

COMENTARI DE TEXT,

(PÀG. 186)

Situació

— Josep Maria de Sagarra (Barcelona, 1894-1961) va ser un poeta, novel·lista, dramaturg, periodista i traductor català que va excel·lir en el conreu de diversos gèneres. Pel que fa a la seva activitat teatral, va recollir molts èxits, especialment amb els poemes dramàtics *Marçal Prior* (1926), *La filla del Carmesí* (1929), *La corona d'espines* (1930), *L'hostal de la Glòria* (1931) i *El Cafè de la Marina* (1933), que representa avui dia una de les seves obres més llegides.

Sagarra representa un dels autors més importants i prolífics de la literatura catalana que va gaudir d'una gran popularitat. La seva producció teatral es caracteritza, formalment, pel predomini del poema dramàtic i, temàticament, per la predilecció dels triangles sentimentals i els temes tradicionals. Les seves obres, amaraes de costumisme històric, amb descripcions detallades del paisatge, se solen situar entre el segle XVII i l'inici del XIX, excepte *El Cafè de la Marina* (1933), que situa l'acció en l'època contemporània.

En el moment en què Sagarra escriu teatre, el gènere està passant per una època de crisi, després que en l'etapa noucentista el teatre fos considerat un gènere menor (davant del paper predominant de la poesia, gènere per excel·lència). A partir dels anys vint, es comença a conrear una comèdia urbana o burgesa (Carles Soldevila) i en la dècada dels anys trenta, el panorama teatral es renova, amb les propostes de Sagarra, entre d'altres.

- Activitat oberta. Aquesta escena té lloc en l'acte tercer, el darrer (Escena XIII) i representa el clímax sentimental de l'obra, quan se segella l'amor entre la Caterina i en Claudi, després que ella sigui abandonada pel seu promès i en Claudi renunciï al seu viatge cap a Costa Rica per la Caterina.

Trets gramaticals i estilístics

- L'obra està construïda amb versos decasíl·labs sense rima (versos blancs). La llengua d'en Claudi respon a un model de llengua viva, propera al parlar col·loquial, que caracteritza tota l'obra.
- Marca una línia de sobreentesos i el·lipsis, amb frases inacabades i pauses, però també són presents en les exclamacions.
- Provoca sorpresa en la Caterina, que es llegeix a través de les exclamacions i punts suspensius («Què fas? [...] Claudi!...») i a continuació, es produeix el petó entre els dos personatges.
- P. ex.: oracions breus, la forma dialogada de l'escena, amb nombroses interrogacions i exclamacions que emfasitzen l'expressivitat de l'obra, presència de locucions i frases fetes, pronominalitzacions i ús del datiu ètic («En pots estar segura que et seguia»; «espera't»; «te m'enduia»)... És un diàleg totalment versemblant i espontani, que reflecteix els sentiments dels protagonistes. Cal tenir present que els punts suspensius fan referència a elisions i que s'acompanyen de gestualitats, per tant, no tot s'ho diuen amb paraules.
- La conversa té un to força col·loquial («digue'm» = digues-me; «em pinten de verdet» = em critiquen; «cau» = casa), però les figures retòriques no hi són exemptes: metàfores («llunes desinflatades» = hores baixes o mals moments; «sol de foc»; antítesis: «quatre dents de negre / blanques de llum»...).

SÍNTESI**Test** (pàg. 187)

- 1- es caracteritza per la concisió i la claredat.
- 2- un document amb què es pren una determinació sobre un afer.
- 3- té l'estàndard com a base però es combina amb una terminologia pròpia.
- 4- és preferible la utilització del *vós*, perquè permet una redacció més clara.